

Kindervriend sinterklaas

Al een eeuwigheid is 6 december de feestdag van de grote kindervriend Sint-Nikolaas. Met de jaren en onder invloed van de Angelsaksische landen moest de sint meer en meer de plaats ruimen voor de kerstman. Er was evenwel een tijd dat kinderen al weken vooraf — zowel op school als thuis — naar de feestdag van Sint-Nikolaas toeleefden.

Ary Slekks, stichter van *De Plate*, publiceerde in 1964 in het nummer 8 van de reeks *Heemkunde* onder de titel „Oude Oostendse feesten, gewoonten, gebruiken” een hoofdstuk over Sinterklaas. Het zou evenwel zijn laatste deeltje uit de reeks *Heemkunde* worden, want kort daarop overleed Ary Slekks.

Wie zoet is...

In het artikel over Sinterklaas vertelde Ary Slekks dat men destijds de kinderen wijsmaakte dat men bij een bepaalde confiseur het snoepgoed voor Sinterklaas moest bestellen. Het was zo dat ouders bij de Oostendse confiseur Plouvier in de Kapellestraat gingen vragen of de sint niet zou vergeten langs te komen bij hun kinderen.

Sinterklaas, uitgedost in rood fluwelen mantel, bezocht dan 's avonds de huizen van

Dit is een zeldzame kaart die ter ere van Sint-Nikolaas werd gemaakt. Wij zien hem met mijter, staf en speelgoed op weg in het bos.

de bourgeoisie. De kinderen kregen er allerlei lekkers.

Het was gebruikelijk dat er naast sinterklaas- en speculooskoeken ook marsepein en in sommige huizen veel en duur speelgoed werd uitgedeeld.

zwartepiet noemen.

In de jaren dertig verschenen meerdere Sinterklazen in het straatbeeld: men zag de brave man in een aantal snoepwinkels en ook in de speelgoedafdeling van grootwarenhuizen. Daar kwamen de kinderen hem opzoeken met de vraag: „Sinterklaas, zal ik veel krijgen?”

Zingen uit volle borst

En in de scholen speelde men het spel mee: 6 december was steevast een vrije dag en de namiddag voordien bezocht Sinterklaas de *kindertuin* en de lagere klassen. Er werd wat speelgoed, een sinterklaas-koek, speculoos en enkele sinaasappelen uitgedeeld.

In de Consciëncieschool, een typische school voor werkmanskinderen, maakten enkele onderwijzers na de lesuren zelf speelgoed. Zo kwam het dat de kinderen eens allemaal een miniatuur badkarretje kregen, zoals men ze tijdens de zomer op het strand kon zien. Die onderwijzers waren nog idealisten die heel veel deden voor hun school.

Tijdens de weken voor de grote feestdag werden op school veel Sinterklaasliedjes aangeleerd. Wie herinnert zich nog volgende liedjes: „*Moe-der, 'k ken Siente-Niklooi gezien, tussen de bomen, tussen de bomen zo verre van hier.*” Of „*Sinterklaas, lieve beste Sinterklaas...*” Of deze stroof uit een Franstalig lied: „*Saint-Nicolas, patron des écoliers, apportez-moi du sucre dans mon petit panier...*”

De interesse voor het feest van Sinterklaas mag dan al verminderd zijn, de nostalgie rond die imposante man met zijn rode mantel blijft nog wel bestaan.

Nicodemus

Bij veel kinderen kwam Sinterklaas langs het dak, vergezeld van zijn paard en zijn zwarte knecht Nicodemus. Mettertijd ging men de knecht van de sint — zoals de Hollanders dat deden — ook hier